

se, at der er en vision, at der er en sammenhæng, at der er en retfærdighed indbygget, og at det samlede billede anses for troværdigt. Når den tegning ligger klar, vil vi begynde at indrette os efter den.

Derfor ser jeg frem til, at Velfærdskommissionen kommer med sin rapport, for den kan danne grundlag for en sådan debat. Den vil vi selvfølgelig drøfte med Folketingets partier. Velfærdsreformer kræver bred politisk opbakning, og så skal befolkningen naturligvis høres.

Velfærdskommissionen har i sin rapport »Fremtidens velfærd – sådan gør andre lande« foretaget en analyse af, hvordan andre lande har indrettet deres velfærdssystemer, herunder i forhold til tilbagetrækning og pension. Vi har med interesse læst Velfærdskommissionens analyser.

Efter planen skal Velfærdskommissionen inden udgangen af 2005 fremlægge konkrete forslag til reformer af velfærdssystemet. Regeringen vil til den tid foretage en samlet analyse og vurdering af anbefalingerne og forslagene. Hvis regeringen på det grundlag finder behov for at gennemføre større reformer, vil Folketingets partier blive inviteret til drøftelser herom.

Kl. 14.15

Regeringen har endvidere tilkendegivet, at den er indstillet på at træffe de beslutninger, som er nødvendige for at sikre råderum til og finansiering af fremtidens velfærd. Jeg skal henvise til regeringsgrundlaget »Nye mål«, hvor regeringen har sat sig det ambitiøse mål at øge beskæftigelsen med op til 60.000 personer frem mod 2010. En forudsætning for dette er bl.a., at vi har et velfungerende arbejdsmarked, og at flere ældre forbliver i arbejdsstyrken, og regeringen vil derfor overveje, hvordan de ældre kan fastholdes på arbejdsmarkedet. I den forbindelse vil vi også gennemgå lovgivningen med henblik på at overveje, om ændringer af reglerne kan fremme de ældres arbejdsmarkedstilknytning.

Flere partier har tilkendegivet, at de mener, at der bør indføres en fradragfri indtægt i efterlønnen på 30.000 kr. Det er et emne, som vi tidligere har haft lejlighed til at drøfte her i salen i forbindelse med behandlingen af B 48 fra februar 2002, som blev fremsat af SF, og det er ikke nogen hemmelighed, at regeringen er noget skeptisk over for tanken om en fradragfri indtægt på 30.000 kr. Det skyldes først og fremmest, at det er meget tvivlsomt, om gennemførelsen af et sådant forslag vil være med til at understøtte målet om at øge arbejdsudbuddet i samfundet.

En foreløbig analyse tyder på, at de direkte merudgifter ved forslaget, dvs. ved blot uændret adfærd, beløber sig til over 400 mio. kr. Der til kommer, at nok vil forslaget gøre det mere attraktivt for lavtlønnede efterlønsmodtagere at arbejde ved siden af i op til måske 5-7 timer pr. uge, men forslaget vil også betyde, at ganske mange vil få næsten det samme ud af at gå på efterløn og arbejde lidt ved siden af, som de har i fuldtidsbeskæftigelse. Det kan meget hurtigt mere end opveje virkningen af, at nogle efterlønnere arbejder mere end før, så jeg er ikke sikker på, at regnestykket med hensyn til arbejdsstyrken ender positivt. Men vi skal selvfølgelig sikre os, at reglerne er skruet sådan sammen, at det altid kan betale sig at arbejde, og derfor vil jeg tage initiativ til en analyse af incitamenterne i efterlønsordningen og indkalde partierne bag efterlønsforliget til en drøftelse heraf.

Forhandling

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest tak til ministeren for besvarelsen. Man må jo sige, at den i hvert fald var kort, men at sige, at den var klar, er måske nok at overdrive. Men i hvert fald tak for et foreløbigt løfte om, at der ikke ligger planer på ministerens bord om forringelser af efterlønsordningen.

Jeg vil sige, at den diskussion, som kører i hvert fald i mediernes, jo ikke er ny. Diskussionen om efterlønsordningen og visse politikeres ønske om at afskaffe den har kørt i årevis. Alle-rede på Venstres sommergruppemøde i 1998 sagde den nyvalgte formand for Venstre, på daværende tidspunkt ikke statsminister, Anders Fogh Rasmussen, at de, der bliver 50 år i 1998, er den sidste generation af danskere, der kan benytte sig af efterlønsordningen. Helt så galt gik det jo ikke, men det er jo ikke en hr. hvem som helst, der sagde det. Man kan sige meget ondt om statsministeren, men han har det valgsprog, at han vil holde, hvad han lover, og det gør det bare endnu mere nødvendigt, at vi igen og igen tager debatten her i Folketinget, så vi ikke ligesom i 1998 bliver underløbet af forligsforhandlinger bag lukkede døre.

Er efterlønnen et problem i det danske samfund? Hvis man lytter til diverse liberale tænketanke, til regeringens Velfærdskommission og til nogle politikere, skulle man tro, at svaret var ja, men der er jo tale om ren ideologi. Der er tale